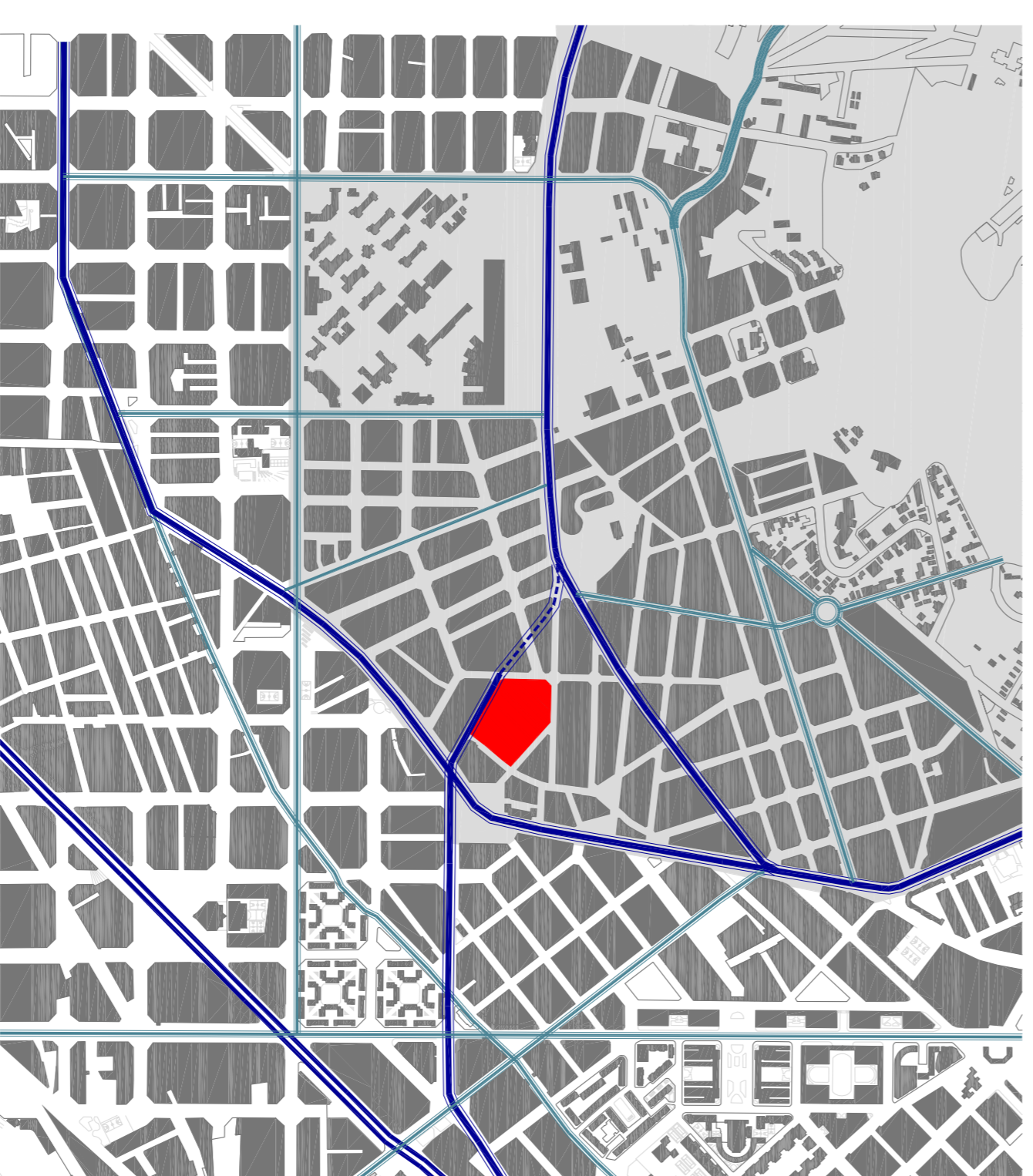


### 01 ANÀLISIS DE LA TOPOGRAFIA I FLUXES PRINCIPALS

El barri del Guinardó està fortament condicionat per la seva topografia, amb un pendent mitjà del 7%. El punt més alt situa a 200m es al turó del parc del guinardó dominant el límit nord del barri, i el punt més baix es situa a la plaça Maragall prop de l'emplaçament del projecte. Els fluxes principals atreïsses el barri longitudinalment tangent al pendent. El Passeig Maragall és la via més important i, el límit sud, la Ronda Guinardó passa pel centre del barri i l'ortiga funcionant com a frontera en sentit longitudinal.

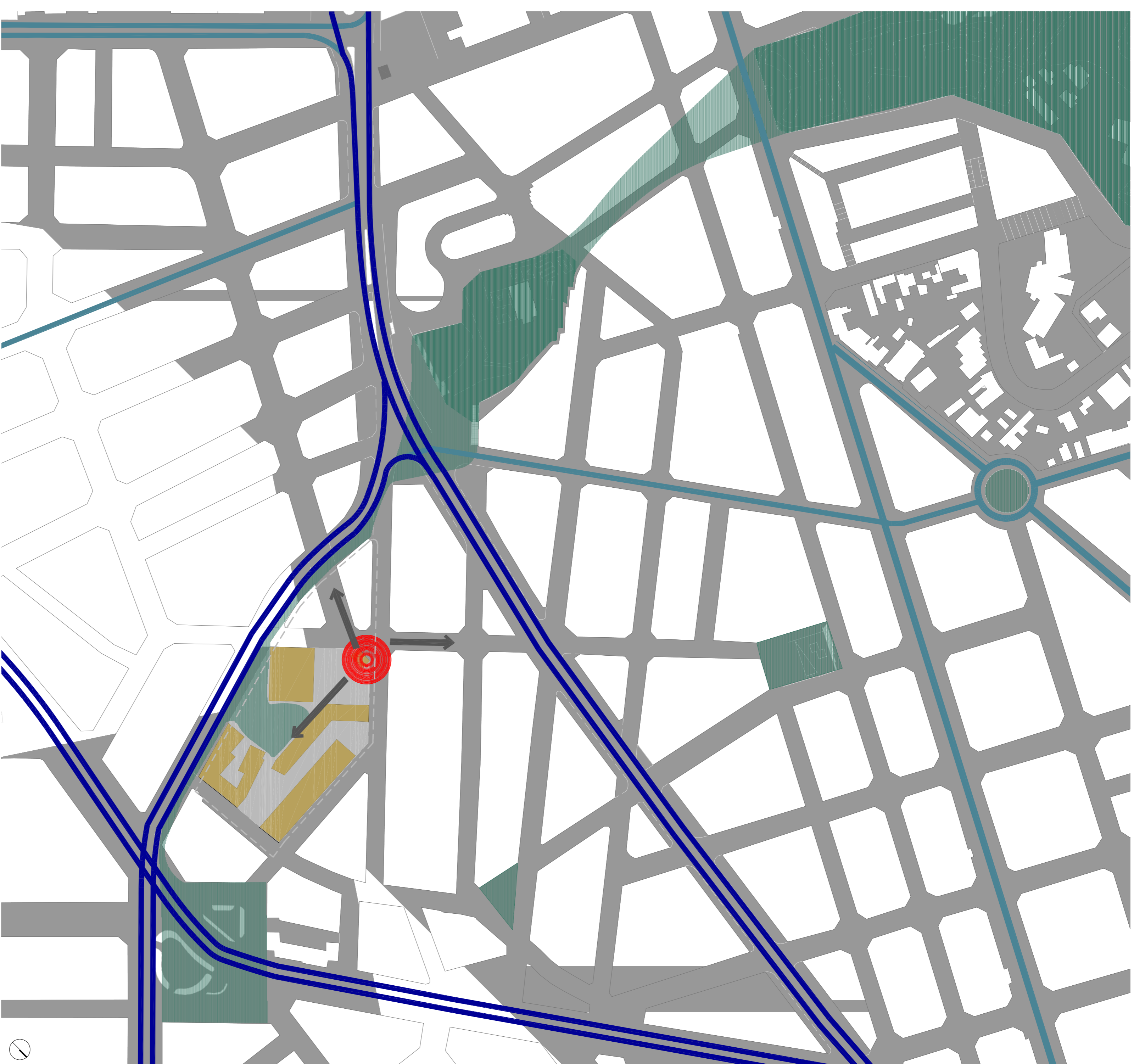
És en el sentit del pendent on els fluxes queden encallats, precisament el carrer Teodor Lorente, subsanarà aquesta deficiència, i adquirirà dimensió quan s'executi el seu allargament fins a la Ronda Guinardó.



### 03 ANÀLISIS DEL PROGRAMA FUNCIONAL. UNA IL·LA D'EQUIPAMENTS

Els terrenys que es destinen a equipaments són fruit d'un èxit de gestió urbanística i la seva ubicació que es fortuïta. Normalment són superfícies grans que ocupaven antigues fàbriques, cases o instal·lacions de transport i magatzem. Al Guinardó a més també trobem edificacions baixes. Cases de poca altura molt diferents i datades variades. Que totes sumades donen una densificació considerable al barri, com ja hem vist.

- Aquesta illa de superfície aproximada total de 13.600 m<sup>2</sup> es proposa projectar:
  - Mercat + supermercat.
  - Centre d'assistència primària.
  - Escola Bressol.
  - Residència de gent gran.
  - Casal de Gent gran.
  - Biblioteca de barri.
  - Aparcament públic.
- A més s'intenta esportar el dens Guinardó amb places i espais públics oberts.
- Per tant es proposa fer una nova illa d'equipaments a Barcelona.



Un pol de vida pública i cívica, un lloc obert però ben definit físicament de manera que en el seu interior es faci visible la cultura.

Una compensació, en aquest cas, a nivell de percepció, de la densitat excessiva i de la uniformitat i baixa qualitat actual de les edificacions del barri.

Hi ha precedents històrics de gran relleu per a conjunts d'edificis de funcions diverses i a més dotades de valor simbòlic. Des de les Acropolis i Santuaris de l'antiguitat fins als centres comercials i d'oci de l'actualitat i de notable pler valor. Passant per molts Campus Universitaris i centres de govern. Llocs al final emblemàtics on s'acumula arquitectura i representativitat.

**S'intenta trobar el punt entre l'ordre i la complexitat, entre el urbanisme i l'arquitectura, entre la memòria i la imaginació ...**

Exemples d'illes equipades a BCN:



Col·lectrec Londres-Villarroel

Josep Lluís Fort-Pienc

### 02 ANÀLISIS DEL TEIXIT. ESPAI PÚBLIC I NOVES CENTRALITATS

En el límit oest del barri s'emplaça un gran equipament de cultura, l'Hospital de Sant Pau, fora d'aquest, les mancances d'equipaments de barri són evidents, en el centre només destaca l'actual mercat municipal, i la resta d'equipaments es reparteixen per els límits.

En quan a l'espai públic, el Guinardó compta amb el parc del Guinardó a l'extrem nord, els jardins de Frederica Montseny tocant la Ronda, i la Plaça Maragall a l'extrem sud. A més a més de places més urbanes com la plaça guinardó o la catalana. Però el seu teixit densa demanda més espai públic.

La voluntat de la proposta és apropiar l'estratègic emplaçament per a projectar una nova centralitat a un barri, on precisament el seu sistema després públics resta els extrems. Apropiar per potenciar un nova via transversal, i consolidar un eix verd de plaça Maragall fins el parc Guinardó.

